

Пролісок

portal.prolisok.org

квітень
2016
№8
(167)

ІНФОРМАЦІЙНИЙ ВІСНИК

Газета Кіровоградського обласного навчально-виховного комплексу
(гімназія-інтернат – школа мистецтв)

Сьогодні в номері:

Мої враження від
фільму
"Великий Гетсбі"

4-5 см.

Як прославити
рідну землю?

8 см.

Чорнобиль.
Що ми насправді
знаємо?

6 см.

Весна

Тануть сніги, біжать струмочки, починає пробиватися перша травичка, розпукуються бруньки, з'являються тендітні квіти, чути спів пташок... Це настала Весна — найпрекрасніша пора року, оспівана поетами за свою первозданну красу.

Весна приносить із собою не тільки довгоочікуване тепло, вона приносить радість і надію, надію на краще. Після невблаганних морозів та лютих завірюх, після снігів, які вкривають землю пухнастою ковдрою, після зимової сплячки, у яку, здається, впадають не лише деякі тварини, а вся природа, нарешті настає Весна — прекрасна царівна у зеленому вбранні та віночку із ніжних квітів.

Для школярів - це ознака, що скоро настануть довгоочікувані канікули. Багато дітей чекають на цю пору. Зеленіють степи, квітнуть дерева, сонячне проміння ласкаво зігріває нас.

Разом із потеплінням повітря відбувається

потепління у душі, і так само, як ламається крига на річці, ламається крига, яка сковує людські серця. Весна обіцяє змінити все на краще, вона пророкує настання нових — кращих часів, і навіть найзапекліші скептики та песимісти починають вірити у те, що негаразди та неприємності залишаться десь у минулому, що їх забере із собою Зима, яка вже минулася, а весна разом із пахощами квітів принесе надію на краще. Адже весна — це дивовижна пора.

А ще весна — це чудова пора для Кохання, коли твоя душа наповнюється приємним теплом, а твої думки і почуття більш не виглядають, як замерзлі бурульки... Кохання весною завжди незвичайне, у ньому багато романтики.

Весна — це прекрасна пора року. Ми сподіваємося, що весна скоро прийде і до нас.

Баліцька Вікторія, 6 клас

День самоврядування

Квітень – найгарніший місяць у році. Саме в цей час земля починає прокидатися і розцвітати. Після невеличкого перепочинку всі гімназисти з гарним піднесеним настроєм розпочали навчання. Залишилося зовсім трохи, і ось вони – літні канікули! А оскільки квітень вважається найкумеднішим місяцем року, то як же без гумору? В учнів 5-9 класів на один день відбулися великі зміни: до роботи взявся новий, перспективний, поки ще недосвідчений «педагогічний колектив». Гімназисти мали можливість проводити уроки у 5-9 класах із різних предметів. Юні педагоги дуже серйозно та відповідально готувалися до уроків, консультувалися з досвідченими викладачами, адже вони працювали з найсерйознішою і найвимогливішою аудиторією – однолітками та друзями. Робочий день виявився нелегким, але пройшов організовано, жваво

й результативно, про що написали у своїх відгуках про день самоврядування учні-вчителі. Всі ділилися враженнями один з одним, розповідали про свої досягнення, згадували кумедні історії, які трапилися з ними протягом цього незвичайного дня у школі. Адже школа – це дивовижний світ. Є в ньому місце і для напруженої праці, і для розваг та відпочинку. Тому в цей день учні не лише

плідно працювали як учителі-предметники, але і проводили багато цікавих виховних заходів. Кожен мав можливість побачити і відчути, як воно – бути вчителем. Гімназійне самоврядування – це тісна співпраця, яка спрямована на створення атмосфери успіху і позитиву. Досягнення цього дня стали безцінним досвідом, залишивши у пам'яті учнів незабутні враження і спогади.

Редколегія 7 класу

Мої враження від фільму «Великий Гетсбі»

Нещодавно мені випала чудова нагода переглянути фільм, знятий 2013 року за мотивами знаменитого роману Ф. С. Фіцджеральда «Великий Гетсбі». За своє життя письменник так і не отримав визнання, але зараз його твори, особливо «Великий Гетсбі», входять до списку найкращих книг світу. Режисер кінострічки – Баз Лурманн. У головних ролях – Леонардо Ді Капріо, Тобі Магвайр та Кері Малліган. Фільм мене дійсно вразив і став поштовхом до ознайомлення з книгою. Після перегляду кінострічки мене настільки переповнювали емоції, що не вистачало слів їх описати, хотілося просто мовчати. Вона змусила мене по-іншому подивитися на такі речі як дружба, любов, життєві цінності, досягнення власних цілей у житті та задуматися над тим, що означає бути справжньою людиною.

Події у фільмі відбуваються в Америці після закінчення Першої світової війни. Це час неймовірного економічного піднесення, введення сухого закону та надзвичайної популярності джазу. За допомогою декорацій, реконструкції вигляду тогочасних вулиць, ретро-автомобілей, інтер'єру, а також костюмів, зачісок, макіяжу, які добре дають нам зрозуміти моду та стиль тих років, ви легко зможете поринути у ту атмосферу, зрозуміти за якими законами

жило тогочасне суспільство, які цінності сповідувало. Невід'ємною частиною фільму є музика. Режисер досить нестандартно підійшов до вибору музичних композицій. Це не справжній джаз, а сучасна обробка популярних композицій у джазовому стилі. Такий підхід додає індивідуальності та сучасного відтінку кінострічці: це наче погляд сучасника на події майже сторічної давності.

Оповідач – один із головних героїв твору, який протягом усього фільму супроводжує нас та коментує всі події – Нік Каррауей – тридцятилітній чоловік, що закінчив Єльський університет. Він – ветеран Першої світової війни. Під впливом золотої лихоманки, яка охопила усю Америку, переїжджає у Нью-Йорк та оселяється у досить престижному районі – Лонг-Айленді. Його сусідом виявляється загадковий багатий Джей Гетсбі, який має розкішний маєток, де кожного тижня відбуваються вечірки. Вони вражають своїм розмахом, вишуканістю. Кожен, хто прагнув потратити сюди, міг з легкістю зробити це. Якось Нік отримав запрошення від Гетсбі на одну з таких вечірок. Ця подія кардинально змінила його життя. Він знайомиться із аристократами, поринає у світ розкоші, але

згодом розуміє, що більшість людей доволі пусті та черстві істоти, що зовсім не мають уявлення про справжнє життя, яке наповнене духовністю та вірою.

З-поміж них саме Джей Гетсбі виявляється людиною з чистою душею та незгасимим вогником надії у серці. Він – сильна особистість, пройшов через багато життєвих випробувань для досягнення своєї мети. Усі вечірки, незаконно зароблене багатство були не власною потребою чи першою необхідністю. Все це робилось заради коханої жінки, заради якої він був готовим на все. Проте вона виявилась просто лялькою, що звикла виконувати накази свого чоловіка, ні про що ніколи не думати, окрім матеріального благополуччя та комфортного, безтурботного життя. Дейзі, так було її звати, не змогла зрозуміти та досягнути великої душі Гетсбі. Усі його зусилля були марними.

Нік виявився тим, хто зумів розпізнати справжнього Гетсбі, зрозуміти та стати його єдиним другом. Кінець фільму трагічний. Найбільше мене вразила байдужість та бездушність людей, які користувалися

добротою, щедрістю Гетсбі, а після його смерті забули про нього. Він ніколи ні від кого нічого не вимагав, завжди був привітним та дружелюбним до всіх. Незважаючи на те, що виріс у бідній сім'ї, мав схильність до божевільних вчинків та авантюристичності, що притаманні тільки справжнім лицарям. Джей Гетсбі створив себе сам, поставив перед собою ціль і йшов назустріч їй до кінця. Вірив у те, що якщо ти захочеш, то можна змінити навіть минуле. Таке ставлення до життя притаманне людям із щирою душею.

Фільм викликав у мене бурю емоцій та багато сліз, що з'являлися під час перегляду неодноразово. Я начебто була учасником тих подій і пережила все, що кожен з героїв відчував.

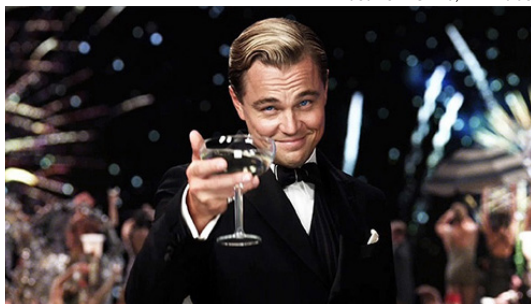
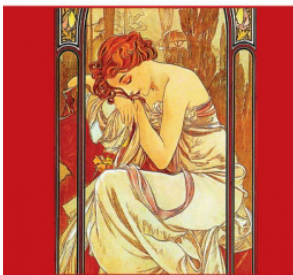
Фільм спонукав мене до роздумів про те, в якому світі живу я. Хоча події відбуваються у XX столітті, це не означає, що сучасне суспільство змінилося. Навпаки, ситуація значно гірша. Ми забуваємо тих людей, які насправді чогось варті. Я цей фільм рекомендую для перегляду своїм ровесникам, які прагнуть досягнути своєї цілі, стати успішними. Вони повинні вирішити, яким шляхом йти до поставленої мети. Найголовніше – ніколи не

втрачайте надії, щодня намагайтесь зловити зелений вогник, який Джей Гетсбі вечорами виглядав на своєму причалі.

Чабанюк Тетяна, 11-В клас

Ф. Скотт Фіцджеральд

ВЕЛИКИЙ ГЕТСБІ

Чорнобиль.

Бебих Анастасія, 9 клас

Що ми насправді знаємо?

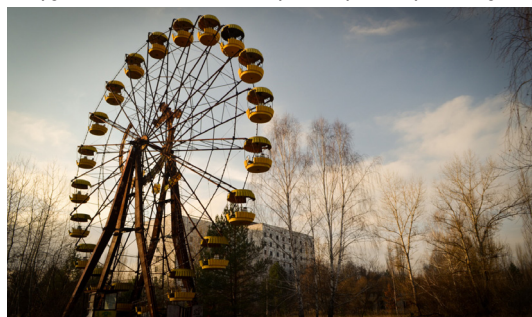

У цьому році світ відзначає сумну дату – тридцяті річницю чорнобильської катастрофи. 26 квітня 1986 стався вибух, який змінив не тільки долю перспективного, квітучого міста Прип'ять, а й усього світу. Причиною вважають стрибок напруги в мережі, який викликав два вибухи (на щастя, вони були не ядерними, а хімічними) внаслідок перегріву реактора і накопичення значної кількості пари. На момент вибуху в реакторі знаходилось близько 200т урану. Було зруйновано обшивку, а через відсутність захисної оболонки більше 60 т радіоактивних речовин піднялись у повітря. Одразу після аварії майже 8 мільйонів людей були опромінєні, близько 155 тисяч км² територій було хімічно забруднено. Однак реактор продовжував

випромінювати радіацію ще 3 тижні, доки його не закидали спеціальними захисними речовинами. Трагічним є той факт, що місцевим жителям не одразу було повідомлено про усі масштаби аварії (цього дня люди виходили на мирну демонстрацію, продовжували займатися щоденними буденними справами, тим самим приймаючи на себе вражаючі дози опромінєння). Перше офіційне повідомлення у СРСР зробили аж 28 квітня під тиском міжнародної спільноти. Уряд, очевидно, намагався приховати цю трагедію від світу. Та не вдалося. Наступного дня у Швеції відзначили аномальне підвищення рівня радіації. Так було визначено, що в Україні сталась жахлива подія.

У кінці 1986 року реактор накрили спеціальним "саркофагом" задля запобігання розповсюдженню радіоактивних часток. Однак те, що він був побудований з бетону, викликає сумнів щодо безпеки з огляду на сейсмічну активність, помічену в цьому районі. У 2000 році ЄБРР оголосив тендер на будівництво нового "саркофагу" для ЧАЕС. Роботи розпочались у 2012 році. Укриття повинно було з'явитись вже в 2014, однак будівництво затрималось. Поки що в обіцянках звучить рік 2016. Тож сподіваємось, що вже найближчим часом ми зможемо бути впевненими у тому, що нашому здоров'ю та життю нічого не загрожує.

26 квітня учнями 9 класу було проведено тематичну лінійку «Чорнобиль. Що ми насправді знаємо?». Дев'ятикласники нагадали усім учням про історію та причини вибуху на Чорнобильській АЕС, евакуацію людей із зони відчуження та про сучасну ситуацію у місті Прип'ять. Гімназисти переглянули документальний фільм про події в ніч на 26 квітня 1986 року та інтерв'ю з їх очевидцями.

Євроклуб «Астра» - лауреат Всеукраїнського фестивалю

Кондаурова Анастасія, 10-Б клас

20-22 квітня команда євроклубу «Астра» у складі Анастасії Кондаурової, Івана Осокіна, Олексія Поліщука та керівника Берлін Ольги Анатоліївни взяла участь у XXI Всеукраїнському фестивалі дитячої та юнацької творчості, присвяченого Всесвітньому Дню Землі.

Три насичених дні у м. Кіровограді стали незабутніми для більш ніж 200 дітей з Вінницької, Дніпропетровської, Донецької, Кіровоградської, Київської, Полтавської, Хмельницької та Черкаської областей. Тему XXI Фестивалю – „Від роду до народу, від народу до нації” висвітлювали діти та підлітки у трьох номінаціях: „Громадська думка”, „Родинна творчість національно-патріотичного спрямування у сценічному мистецтві” та „Декоративно-ужиткове мистецтво”. Також на Фестиваль завітали партнери Кіровоградського обласного ЦДЮТ з м. Батумі (Грузія), які спільно з вихованцями центру беруть участь у реалізації міжнародного проекту „Демократія в школі”. У рамках Фестивалю гостями були проведені тренінги з вивчення прав людини.

В перший день юні таланти познайомилися один з одним на тренінгу комунікації. Під час активних ігор та вправ кожен знайшов собі друга. Позитивні враження продовжили отримувати учасники фестивалю на творчій майстерні за темою „Україна починається з тебе”, яка проходила у формі квесту. Пізнавальні та цікаві завдання на станціях ознайомили дітей з темою фестивалю та налаштували на роботу у номінаціях. Усі заходи фестивалю – завжди взаємопов'язані. Тому національно-патріотична тематика була продовжена у яскравому,

зворушливому шоу-відкритті, який проходив на сцені Кіровоградського академічного обласного українського музично-драматичного театру ім. М.Л. Кропивницького.

Наступного дня в програмі номінації «Громадська думка» були найрізноманітніші форми роботи, в яких конкурсанти змогли проявити свої таланти, вміння та креативність. За відгуками дітей їм найбільше запам'ятались стенд-ап, флешмоб, майстер-класи, організаційно-дієва гра тощо. Насичений другий конкурсний день закінчився весело, активно, позитивно дискотечно-розважальною програмою „Фестивальний калейдоскоп”.

22 квітня 2016 року перегорнута чергова сторінка історії Всеукраїнського фестивалю дитячої та юнацької творчості, присвяченого Всесвітньому Дню Землі. Євроклуб «Астра» не залишився без нагород. Це - Диплом II ступеня, Диплом переможця заочного туру фестивалю та Диплом лауреата фестивалю за перемогу в організаційно-дієвій грі.

Фестиваль був справді незабутнім! Знайомство з новими людьми, тренінги, дискусії, стенд-апи, флеш-моби – все і досі крутиться в голові, не знаходячи собі місця... Найбільше вразила, мабуть, дискусія, адже дозволила за рахунок живого спілкування дізнатися більше про світогляд людей, їх ставлення до громадський та інших цінностей. Також моє серце підкорила команда з Грузії, презентувавши своє дивовижне місто – Батумі. Сподіваюсь, що це наша не остання зустріч!

Чи можливе відчуття щастя в сьогоденній Україні?

Ми переживаємо нелегкі часи. Часи розбрату, конфліктів та непорозумінь, наслідки яких виявились катастрофічними. Кожен день забирає життя патріота, борця, а кожна година війни руйнує в нас сподівання на демократизацію, подальший розвиток держави. Україна залишилася на роздоріжжі, наче покинута напризволяще. А найбільшніше, що кинута своїми ж громадянами. “Доборолась Україна до самого краю. Гірше ляха свої діти її розпинають. Замість пива праведную кров із ребер точать. Просвітити, кажуть, хочуть материні очі сучасними вогнями...” – яким далекоглядним був Тарас Шевченко у своєму посланні “І мертвим, і живим, і ненародженим...”!

Відверто кажучи, навряд чи можна говорити про покращання життя в країні на сьогодні: війна триває, політична ситуація все така ж напружена. І тут постає питання: “Чи можна почуватися щасливим у таких умовах, продовжувати радіти життю, чи маємо піддатись депресії і назавжди залишити сподівання на омріяну мету, понуро плентатись, відмовившись від будь-яких прагнень?” Ні, подібного занепаду духу не сталося і, певно, вже не станеться. Бо не тільки у суспільстві, а й національній свідомості кожного українця відбулися докорінні, вирішальні зміни. Ми, українці, усвідомили необхідність єдності, самовизначення, активної участі в громадських справах як місцевого, так і загальнодержавного рівня. Саме в таких умовах не тільки наше теперішнє, а й майбутнє, як ніколи, залежить від нас самих, від того, скільки зусиль ми докладемо в боротьбі за власний добробут та за можливість мирного процвітання майбутніх поколінь, усвідомивши власну відповідальність та особистий обов’язок перед собою, країною.

Тож такий доленосний час не допускає зневіри, панування смутку в настрої кожного

з нас. Ми можемо по-справжньому бути щасливими від кожної доброї справи, будь-якого прояву непідробного патріотизму, братерства та людяності, хоч і малого, але суттєвого внеску у становлення нової держави. Відчуття щастя присутнє в гуманних, альтруїстичних діях, у самовідданості й відсутності корисливості багатьох нас, суціль в Україні. Прикладом для мене у прояві патріотизму, у допомозі до омріяного майбуття, великої людяності, жертвовності є подвижницька діяльність наших волонтерів. Завдяки їм ми знаємо про проблеми наших воїнів, вони на передовій лінії разом з бійцями, організовують для учасників АТО все: від харчування, обмундирування до дитячих листів та малюнків, які підтримують бойовий дух кращих із нас – воїнів АТО. Своєю діяльністю вони наближають такий очікуваний День Перемоги.

Кожен із нас, українців, повинен почати з себе, вирішити: зберегти честь, гідність, бути творцем майбутнього рідної держави чи знову стати без’язикими рабами держави-сателіта, згубивши те, за що віддали життя найкращі з нас.

Шлях до змін важкий і складний. Так хочеться, щоб він не був сплундрований зрадою та лицемірством, не запламований кров’ю. Наша стійкість, наполегливість, безмежна віра в прекрасне майбуття стануть провідною зорею кожному з нас і нашій рідній Україні.

Мусієнко Ірина, 10-В клас

Відповідальні за випуск: Шепель В.О., Французан Н.О.

Голова комісії інформації УПГ.

Редакція не несе відповідальності за зміст матеріалів

Веб-адреса: http://portal.prolisok.org/gazeta_prolisok.html

Всі права захищені © 2015 Надруковано в ТЦ обкомплесу, тираж 40 екз.